

Básně za rok 2018

SPISOVATEL

Po čem touží tenhle zvláštní pán
shrbený u stolu ve světle žárovky?
Je prací svou, svým příběhem zcela upoután, došly mu tužky, tak užívá voskovky.
Snad po uznání touží, po obdivu davu,
po lidech, co chtěli by jeho autogram.
A možná chce peníze, ty přece vládnou světu.
Mohl by si užívat, koupit si byt,
kdo však by zaplatil za jedinou větu
kterou nenapsal hluboký cit?

Třeba by rád řekl veřejnosti,
co si myslí o dění v republice,
co lidé páchají za blbosti,
co myslí si o světové politice.
Možná chtěl by rozumět
věcem uvnitř svojí hlavy,
co pití, slzy nevyplaví.
A je dost možné, že neví, co chce,
mlčí a přemýšlí sní si tiše, "
zbytek svěřil své voskovce,
sedí a sní si, sní si a píše.

HOŘELA JSEM LÁSKOU HOŘELA
TOPILA SE ŽALEM TOPILA
TO PŘECE SPOLU
ŽAL A LÁSKA
RUKU V RUCE JDE

VIDÍM TĚ LÁSKO
JAK SVÝM KROKEM JDEŠ
TĚŠÍM SE TVOJÍ KRÁSOU
A ŠÍLÍM
PROTOŽE JSEŠ

Ty sen budeš mít,
a stačí si pro něj jít.

BÍLÝ KRÁLÍK DO NORY
PŘÁNÍ TĚ VEDE
JE JEN NA TOBĚ,
JESTLI SKOČÍŠ NEBO
TĚ TEMNÁ STRANA
SVEDE

Moudrost člověka nebývá
vždy úměrná objemu
jeho knihovny
- Valeriu Butulescu

Soutěž čmárej v knihovně
líbila se mi hodně,
tyhle verše skládám do ní,
pro radost a potěšení,
snad nemám moc chybek v textu
v češtině mám pětku z testu
už mi docházejí slova
nejsem žádná chytrá sova
a z tohoto důvodu
už psát radši nebudu
- Valča

PODZIM
KDYŽ NAPNETE UŠI
HOLČÍČKY I HOŠI,
USLYŠÍTE CO SI V LESE,
CO PO VĚTRU K VÁM SE NESE,
USLYŠÍTE V PÍSNĚ LESA,
JAK ZE STROMŮ LISTÍ KLESÁ.
- SOFINKA

BYL JEDNOU JEDEN KOPEČEK
NA KOPEČKU STROMEČEK
NA STROMEČKU VĚNEČEK
ČÍ JE TEN VĚNEC

NEVÍŠ? TAK JE KONEC

- Amálka
Sněhulák
Listí padá,
bude zima,
děti vytahují sáňky.
Lojza s Petrem nesmí chybět taky.
„Postavme si sněhuláka!“ zvolala Alice.
„Uděláme vysokého, vysokého nejvíce!“

A tak děti sněhuláka staví,
Lojza, Petr, Alice
za hodinku ho postaví
vysokého nejvíce.

Sněhulák se pyšně tyčí
ve své výšce nad domem,
pejsek na něj vrčí
děti koukaj s obdivem.

- Justy Vacková